

OPĚT JINÁ PÍSEŇ O SVATÉM JIŘÍ

Svatoroční muzika 38

1. Rytířského srdce, rytíři, jehožto jméno právě Jiří, skutky následujte, v hrdinské jeho statečnosti, víc pak v křesťanské nevinnosti za nim pokračujte.
2. Pro udatnost, obzvláštní krásu byl jest miláčkem toho času Dyokleciána; důstojnost (veliké kořisti, můž se toho každý dočísti) Jiřímu jest dána.
3. Nemohlo však srdce křesťanské dýl hovět zlosti pohanské, chtěl se vyjeviti: slepotu jeho vůbec trestal, vyhlašovat Krista nepřestal, rád chtěl s nim umřítí.
4. Pro něho podstoupil vězení, ukrutné na kole můčení s radosti jest snášel. Do vápenice ho vhodili, aby v prach jeho obrátili, však zdravý se našel.
5. Z jámy vystoupil bez ourazu; ukrutník pak o jeho zkázu stále usiloval, v ohnivé obul ho střevíce, jiných přidal muk mnohem více, až hněvem plápolal.
6. Žižni, hladem velel mořiti, zdaž by rytíř se chtěl kořiti; daremná naděje! Hlad, žížeň, ukrutné trápení stálostí rytíře nezmění, nic, nic neprospěje.
7. Tak dlouho svatého mrskali, až všeho po těle zedrali, dříve nepřestali, zůstal on při své veselosti, přibejvalo vždy víc radosti, katane ustali.
8. Anděl Páně z nebe poslaný rychle uzdravil jeho rány, nabízel k stálosti, sám Kristus rytíře navštívil, z pohanů mnohý se podívil ty jeho svatosti.
9. K víře svaté přistupovali, obzvláštně když jsou znamenali, že vzkřísil mrtvého. Když modly pohanské padaly, ďáblove lest svou vyznávali z nucení svatého.
10. Mečem naposled hrdlo jemu, rytíři u Boha vzáctnému, bylo jest odňaté. Tam za nás upřímně bojuje, za nás laskavě oroduje, kam přišel k odplatě.